

Những bài văn mẫu Kể lại nội dung đoạn trích Hồi trống cổ Thành theo lời của Quan Công Văn 10 tuyển chọn, hay nhất sẽ giúp các em học sinh đưa ra các lập luận, lý lẽ chính xác và ý nghĩa nhất để hoàn thành xuất sắc bài viết của mình.

Dàn ý Kể lại nội dung đoạn trích Hồi trống cổ Thành theo lời của Quan Công chi tiết nhất

1. Mở bài:

- Đang ở nhờ trên đất của Tào Tháo, nghe tin Lưu Bị hiện ở Nhữ Nam nên Quan Công vội đưa hai phu nhân của Lưu Bị đi tìm.
- Đến Cổ Thành, Quan Công hỏi thăm biết Trương Phi đang ở trong đó bèn sai Tôn Càn vào báo tin.

2. Thân bài:

* Cuộc gặp gỡ đầy kịch tính giữa hai anh em kết nghĩa:

- Trương Phi tưởng Quan Công đã phản bội nên không thèm tiếp đón mà mặc giáp, vác xà mâu, dẫn một ngàn quân ra nghênh chiến.
- Trương Phi si mắng và đòi giết Quan Công.
- Quan Công và mọi người cùng di hết sức thanh minh, nhưng Trương Phi không tin.
- Tướng Tào là Sái Dương dẫn quân truy đuổi để hỏi tội Quan Công, Trương Phi càng hiểu lầm là Quan Công đến bắt mình nộp cho Tào Tháo.
- Quan Công nói với Trương Phi là sẽ chém Sái Dương để tỏ lòng thành thực.
- Trương Phi ra điều kiện khát khe là sau ba hồi trống, Quan Công phải chém được đầu Sái Dương.
- Sau một hồi trống, đầu Sái Dương đã lăn xuống đất.
- Quan Công bắt được tên lính cầm cờ, hấn kể lại đầu đuôi mọi chuyện.

3. Kết bài:

Quan Công được giải oan:

- Tên lính cầm cờ bị bắt đã kể sự thật cho Trương Phi nghe.

- Hai phu nhân kể về những ngày Quan Công nương nấu, tạm hàng trên đất Tào, chờ cơ hội đi tìm LƯU Bị.
- Trương Phi nghe xong, cảm động khóc và thụp lạy Quan Công.
- Anh em gặp gỡ mừng mừng tủi tủi.

Các bài văn mẫu lớp 10 Kể lại nội dung đoạn trích Hồi trống cổ Thành theo lời của Quan Công hay nhất

Top 2 bài làm văn mẫu Kể lại nội dung đoạn trích Hồi trống cổ Thành theo lời của Quan Công ý nghĩa, sâu sắc nhất làm tài liệu tham khảo cho các em học sinh chuẩn bị tốt cho bài kiểm tra sắp tới tại đây:

Kể lại nội dung đoạn trích Hồi trống cổ Thành theo lời của Quan Công Ngữ Văn lớp 10 mẫu 1

Đang sống nhờ trên đất Ngụy của Tào Tháo, một hôm, nghe tin anh cả là Lưu Bị hiện ở Nhữ Nam, tôi vội đưa hai chị dâu lên đường đi tìm. Đi được vài ngày, trông xa xa trên đỉnh núi có một toà thành, tôi bèn hỏi thăm thì được người ta cho biết đó là cổ Thành. Cách đây vài tháng, có một tướng dẫn theo vài chục quân kỵ đến đui quan huyện, chiếm lấy thành, mộ lính tậu ngựa, tích trữ lương thảo, nay đã có tới ba ngàn quân. Xung quanh vùng, không ai dám chống lại. Hỏi ra, biết là Trương Phi nên tôi vui mừng khôn xiết, liền sai Tôn Càn vào thành báo tin, bảo Trương Phi ra đón hai chị.

Trương Phi nghe xong, chẳng nói chẳng rằng, lập tức mặc áo giáp, vác xà mâu, dẫn theo một ngàn quân, đi tắt ra cửa Bắc. Tôn Càn thấy lạ cũng ra theo. Tôi giao thanh long đao cho Châu Thương cầm rồi vội té ngựa lại đón. Những tưởng Trương Phi sau bao ngày xa cách cũng sẽ mừng rỡ được gặp nhau, đâu ngờ trước mắt tôi là một Trương Phi mắt trợn tròn xoe, râu hùm vênh ngược, hò hét như sấm và múa tít cây xà mâu, chạy lại định đâm tôi. Tôi giật mình vội tránh mũi mâu rồi hỏi: “Hiền đệ có sao lạ như thế, há quên nghĩa vườn đào ru?”. Trương Phi hầm hám quát: “Mày đã bội nghĩa, còn mặt mũi nào đến gặp tao nữa?”. Tôi ngạc nhiên vặn lại: “Thế nào à bội nghĩa?”. Trương Phi chỉ thẳng vào mặt tôi, sỉ mắng không tiếc lời: “Mày bỏ anh, hàng Tào Tháo, được phong hầu tứ tước, nay lại đến đây đánh lừa tao! Phen này tao quyết liều sống chết với mày!”. Tôi vẫn cố giữ bình tĩnh phân trần: “Chuyện này em không biết, ta cũng khó nói. May có hai chị ở đây, em đến mà hỏi!”. Hai phu nhân thấy thế, vội vàng kéo màn xe, gọi: “Chú Ba sao lại thế?”. Trương Phi vẫn đang trong cơn nóng giận, vội xua tay: “Xin hai chị hãy thông thả, để tôi giết thằng phụ nghĩa này đã, rồi sẽ mời hai chị vào thành”.

Cam phu nhân nói: “Khoan đã chú Ba! Chớ hấp tấp mà làm càn bây giờ! Chú Hai không biết tin tức mọi người nên phải tạm nương mình bên đất Tào. Nay biết anh nhà ở Nhữ Nam, đã không ngại hiểm trở, đưa bọn ta đến đây. Chú không được nghĩ làm như thế!”. Mi phu nhân cũng phụ họa: “Chú Hai trước ở Hứa Đô, thực là bất đắc dĩ”. Nghe hai chị dâu thanh minh giúp, tôi cũng đỡ lo vì nghĩ rằng Trương Phi tin lời mà bớt nóng nảy đi chăng. Nhưng Trương Phi vẫn khẳng khái: “Hai chị bị lừa dối đây! Trung thần thà chịu chết không chịu nhục. Có lẽ đâu đại trượng phu lại thờ hai chủ?”. Tôi đành năn nỉ: “Hiền đệ đừng nói vậy, oan uổng quá!”. Tôn Càn bênh vực tôi: “Vân Trường đến đây là cốt để tìm tướng quân”. Trương Phi mắng té tát: “Mày cũng nói láo, nó đâu có bụng tốt, nó lại đây là để bắt ta đó!”. Tôi vẫn tiếp tục thanh minh: “Nếu ta định đến bắt em, tất phải mang theo quân mã chứ?”. Tức thì, Trương Phi trở tay ra đằng xã, rồi hát hàm hỏi: “Không phải quân mã thì là gì kia?”. Tôi nhìn theo, quả nhiên thấy bụi bay mù trời, một toán quân mã khả đồng đang tiến đến gần, cờ hiệu pháp phối chinh là cờ của Tào Tháo. Trương Phi đỏ mặt tía tai, quát: “Bây giờ còn chồi nữa thôi?”. Lúc này, tôi rơi vào thế tình ngay lí gian, chẳng biết làm sao cho Trương Phi hiểu, đành nói: “Hiền đệ hãy khoan, xem ta chém đầu tên tướng ấy để tỏ lòng thực của ta!”. Trương Phi bằng lòng và ra điều kiện: “Nếu mày quả có lòng thực, ta đánh ba hồi trống, mày phải chém được tên tướng ấy!”.

Tôi nhận lời. Lát sau, quân Tào kéo đến. Tướng Sái Dương dẫn đầu, vác đao té ngựa xông đến quát to: “Mày giết cháu ngoại tao là Tàn Kì, lại trốn đến đây. Tao phụng mệnh Thừa tướng đến bắt mày!”. Tôi không thềm đáp, múa long đao xô lại. Trương Phi thẳng cánh đánh trống. Chưa dứt một hồi, đầu Sái Dương đã lăn dưới đất. Quân Táo sợ hãi bỏ chạy tan tác. Tôi bắt được một tên lính cầm cờ hiệu, liền hỏi chuyện đầu đuôi. Tên lính thưa rằng Sái Dương nghe tin tôi giết Tàn Kì, cháu ngoại hắn bèn nổi giận dùng trống đòi đi tìm tôi để hỏi tội nhưng Tào Tháo không cho. Trên đường sang Nhữ Nam đánh Lưu Tích, tình cờ hắn biết tôi ở chỗ Thành nên kéo đến trả thù.

Tôi đưa tên lính ấy đến kể đầu đuôi mọi chuyện cho Trương Phi nghe. Trương Phi dò hỏi rất kĩ và thời gian tôi ở Hứa Đô. Bây giờ, Trương Phi mới tin lời tôi là thực, liền mở cửa mời hai chị vào thành. Cam phu nhân và Mi phu nhân kể si tất cả những gì mà tôi đã phải trải qua. Trương Phi nghe xong, rỏ nước mắt. thụp lạy tôi. Tôi đỡ chú ấy lên. Hai anh em ôm chặt lấy nhau, mừng mừng tủi tủi.

Văn mẫu lớp 10 Kể lại nội dung đoạn trích Hồi trống cổ Thành theo lời của Quan Công mẫu 2

Năm đó, ba anh em chúng tôi náu mình dưới trướng Tào Tháo, hiểu được tính cách gian hùng của hắn, anh em chúng tôi quyết định bỏ đi. Quân Tào Tháo đuổi đánh

kịch liệt, tôi phải hộ tống hai chị dâu là vợ của huynh Lưu Bị nên tạm thời hàng Tào nhằm dò la tin tức anh trai để tới. Vừa nghe tin Lưu Bị ở Viên Thiệu, tôi tức tốc lên đường tìm anh, trên đường đi trải qua nhiều sự ngăn cản, nhưng tôi cùng đội quân đã vượt qua. Khi đi được vài ngày, trông xa trên đỉnh núi cao có một tòa thành lớn, hỏi ra mới biết đó là Cổ Thành, mấy tháng trước được Trương Phi dẫn quân mã đến chiếm thành, chiêu mộ đến ba nghìn quân mã. Nghe đến đây tôi mừng như mở cờ trong bụng vì tìm được người anh em bấy lâu thất tán, bèn sai Tôn Càn vào thành báo tin để Trương Phi ra đón hai chị.

Khi nghe Tôn Càn báo tin, Phi nghe xong chẳng nói chẳng rằng, nhanh chóng mặc áo giáp, vác xà mâu lên ngựa dẫn hàng nghìn quân đi tắt ra cửa Bắc. Lúc này, Tôn Càn thấy lạ nhưng không dám hỏi nên theo ra thành.

Khi nhìn thấy Trương Phi, tôi vui lắm, đã lâu không gặp được hiền đệ này được vui vậy, tôi liền giao long đao cho Châu Thương cầm, cưỡi ngựa lại đón. Trương Phi thấy thế, mắt tròn tròn xoe, râu hùm vểnh ngược, hò hét như sấm, vung tay múa xà mâu lại đâm thẳng vào tôi. Tôi kinh ngạc vô cùng, giật mình thảng thốt, vội tránh mũi mâu và hỏi:

- Hiền đệ có sao như thế, há quên nghĩa vườn đào ru?

Trương Phi liền nhìn thẳng vào tôi và quát:

-Mày đã bội nghĩa, còn đến gặp tao nữa?

Tôi không hiểu ý Trương Phi, bèn hỏi:

-Ta thế nào là bội nghĩa?

Trương Phi trả lời:

- Mày bỏ anh, hàng Tào Tháo, được phong hầu tứ tước, này lại đây đánh lừa tao, phen này tao quyết sống chết với mày!

Tôi lúc này không rõ nên giải thích thế nào cho em hiểu, bèn nói:

- Chuyện này em không biết, ta cũng không nói. May có hai chị đây, em đến mà hỏi

Hai chị dâu tôi thấy thế, vội vàng vén màn xe ra giải thích cho Trương Phi nghe.

Cả Cam phu nhân và Mị phu nhân đều đều nói rõ sự thật nhưng Phi đệ không tin, nói:

-Hai chị bị lừa dối đấy.Trung thần thà chịu chết chứ không chịu nhục.Có lẽ đâu đại trượng phu lại thờ hai chủ?

Trương Phi dùng được Tôn Càn hết lời giải thích thêm vẫn không chịu tin. Vốn hiểu tính tình thẳng thắn, trắng đen rõ ràng của Phi đệ, tôi kiên nhẫn chứng minh để minh oan cho mình:

-Nếu ta bắt em, tất phải đem theo quân mã chứ.

Trương Phi bèn nhìn thẳng, trở tay đằng xa và nói:

-Không phải quân mã là gì kia?

Tôi ngoảnh lại, quả nhiên bụi bay mịt mù trời mây, một toán quân mã kéo đến, cờ tào bay phấp phới. Trương Phi nổi giận đùng đùng, múa xà mâu hướng thẳng vào tôi. Tôi vung tay đỡ và can rằng:

-Hiền đệ hãy khoan, xem ta chém tên tướng ấy để tỏ lòng thực của ta.!

Trương Phi nghe thế, liền nói:

-Nếu mày quả có lòng thực, ta đánh ba hồi trống, mày phải chém được tên tướng ấy.

Tôi nhận lời, khi quân Tào kéo đến, tên Sái Dương cầm đầu. Lúc này, tôi một mạch múa long đao xô lại chém đầu tên Sái Dương khi Trương Phi chưa dứt một hồi trống. Quân Tào chạy tán loạn, tôi bắt một tên lính, hỏi rõ đầu đuôi, hấn thưa:

-Sái Dương nghe tin tôi giết Tồn Ki, cháu ngoại hắn bèn nổi giận đùng đùng đòi đi tìm tôi để hỏi tội nhưng Tào Tháo không cho. Trên đường sang Nhữ Nam đánh Lưu Tích, tình cờ hắn biết tôi ở chỗ Thành nên kéo đến trả thù.

Tôi báo tên lính ấy kể lại cho Trương Phi nghe, hỏi rõ đầu đuôi sự việc, bấy giờ Trương Phi mới chịu tin và mời hai chị vào thành.Khi nghe hai chị dâu trình bày, Trương Phi nghe hết những chuyện tôi đã trải qua, bèn thụp lạy tôi. Từ dạo đó, tình huynh đệ chúng tôi ngày một khăng khít và bền chặt hơn.